

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

178 Kysymys. J. A. T. Olemmeko me ihmiset, pienet tajuntakeskukset, saaneet sen jumalallisen kipinän, joka meissä on, välillisesti aurinkokuntamme Logokselta vaiko suoraan alkamattomasta ja loppumattomasta jumaluudesta ja niinmuodoin ainoastaan ruumiimme Logokselta?

Vastaus. Ihmisen monadi eli tajuntayksiö on Logoksen „yksisyntyinen poika“ (hyios monogenees) eli niinkuin tavallisesti suomennetaan raamatussa: jumalan ainokainen poika. Monadi on syntynyt yksin isästä. Logoksen tajunta on n. k. aadi-tasolla, monadi elää anupaadaka-tasolla (kts. Sal. Sanakirjaa). Ihmisen sisin Itse on siis Logoksen eloon herättämä, vaikka ihmisen elämä kokonaisuuden kannalta katsoen niinkuin kaikkien olentojen, Logoksenkin, on osa eli ilmennys Ainoasta Iankaikkisesta jumalallisesta Elämästä.

179 Kysymys. J. A. T. Mikä se on, joka kasvaa jumalallisessa kipinässä? Tai kasvaako se ollenkaan?

Vastaus. Monadi ei kasva; se on iankaikkisuudesta täydellinen. Mutta alemmilla tasoilla luodaan käyttövälineitä, joiden avulla monadin elämä ilmenee samalla kun se itse tulee tajuikeksi ja työkykyiseksi eri tasoilla.

180 Kysymys. N. M. Koska „Zanoni“ on kirjoitettu ja painettu? Viime vuoden Tietäjässä on näet kolme vuosilukua: 1842, 1848 ja 1852.

Vastaus. 48 ja 52 ovat painovirheitä. Bulwerin alkulause on allekirjoitettu v. 1842, kuten kirjasta „Zanoni“ näkyy.

181 Kysymys. N. M. Vuoden 1909 Tietäjän sivulla 200 kerrotaan, että Jeesus ruumistui Apollonios Tyanalaisena meidän ajanlaskumme alussa. Kuinka tuo on mahdollista, koska Apollonios Tyanalainen oli vallan samanaikainen Jeesuksen kanssa? Hän nimittäin kuoli noin v. 96-98 korkeassa iässä.

Vastaus. Salatieteellisten tutkimusten mukaan Jeesus eli noin sata vuotta ennen meidän ajanlaskuamme (kts. esim. Kristinuskon salainen puoli, siv. 68).

(Tietäjä 1910 Tammikuu N:o 1, ss. 46-47)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

182 Kysymys. J:i P:la. Miksikä n. s. intuitiivisten lahjain ominaisuus on naisissa niin huomattava, kun teosofia opettaa, että alkuaan ihmisen henki on yksi ja sama, ilman sukupuolta. Johtuuko miesten intuitiivisten lahjain puute siitä, että käyttävät nautintoaineita, useitakin ihan itseoikeutettuina?

Vastaus. Kaikkien kykyjen ilmennys fyysisessä elämässä riippuu fyysisestä ruumiista. Alkoholin y. m. käyttäminen turmelee kyllä intuitiota, mutta eivät läheskään kaikki miehet käytä sellaisia nautintoaineita. Että naisilla on voimakkaampi eli paremmin sanottu herkempi intuitio, riippuu heidän fyysisen ruumiinsa yleisestä laadusta. Naisen koko elimistö on hienommin rakennettu, sen on helpompi vastaanottaa astralisia vaikutuksia.

183 Kysymys. J:o P:nen. Mitä merkitsee sana usko? Onko usko aineellinen vai aineeton?

Vastaus. Usko uskonnollisessa merkityksessä on sama kuin luottamus (uskallus johonkin). Kreikaksi se on *pistis*, luottamus; tätä sanaa käytetään uudessa testamentissa. Hebrealaiskirjeen 11 luku selittää tarkemmin, mitä usko on. Katsokaamme sen ensimmäistä värsyä. Suomeksi se kuuluu: „Mutta usko on vahva uskallus niihin, joita toivotaan, ja ei näkymättömistä epäile“. Että tämä on huono suomennos, sen huomaa ajatteleva lukija. Kun sanotaan „usko on uskallus“, niin mitä se selittää? Kreikaksi „usko“ on *pistis* ja *pistis* on juuri „uskallus“. Siis suomennoksen mukaan alkuteksti kuuluisi: „uskallus on vahva uskallus!“ ja se ei selitä mitään.

Mutta kuinka kuuluu alkuteksti? Näin: *esti de pistis elpitsomenoon hypostasis* j. n. e. Latinalaisessa uudessa testamentissa sama säe kuuluu: *est autem fides sperandarum substantia rerum* j. n. e. Englantilainen

raamattu sanoo: *now faith is the substance of things hoped for* j. n. e. Kaikki nämä tekstit pitävät yhtä. Niiden mukaan usko on „hypostasis“, „substantia“. Mitä merkitsevät nämä sanat? „Perustaa“, jotakin, jonka päällä seistaan, siis – ainetta („substansi“, kuten tavallisessa kielessäkin sanotaan). Raamatun värsy kuuluu niin muodoin oikein suomennettuna:

„Usko on toivottujen asiain aineellinen perusta“. Ihmeellinen selitys, läpeensä salatieteellinen. Usko on se voima ihmisessä, jonka avulla hän ajatus- ja tunnetason aineessa toteuttaa mitä hän toivoo. Ja koska usko uskonnollisessa merkityksessä on kääntynyt korkeampiin asioihin, voimme lisätä, että toteuttaminen tapahtuu rakkaus- (buddhi-) tasonkin aineessa. Ja kun kerran jokin asia toteutuu aurassa (näkyvässä maailmassa), silloin se aikanaan myös toteutuu näkyväisessä. Kehittynyt usko saa sentähden vuoriakin siirtymään.

184 Kysymys. E. K. A. Onko unieliämä todellista silloin, kun sen selvästi tuntee herätessään?

Vastaus. Unieliämässä on erotettava kaksi puolta: 1) ihminen on fyysillisen ruumiin nukkuessa astraliruumiissaan siirtynyt astralitasolle; mitä hän siellä kokee on astralisesti todellista, vaikka se suurimmaksi osaksi on hänen oman auransa värittämää; 2) fyysilliset aivot (niiden eetterinen kaksoispuoli) näkevät unta ihmisen poissaollessa; nämä unet johtuvat päivän ajatuksista ja tapahtumista ja ovat epätodellisia. Herätessään ihminen tavallisesti muistaa vain fyysillisten aivojen unet tai sekottaa niihin hämääriä muistoja astralisista kokemuksistaan; harvoin hän selvästi muistaa jälkimmäisiä (profetallisia y. m. todellisia unia). Puhdistuksen tarkoitus on m. m. poistaa aivoista taipumus uniennäkemiseen, jotta ihminen voisi ruveta „muistamaan“.

185 Kysymys. Y. S. Onko n. k. „pituitari-papu“ sama kuin glandula pinealis?

Vastaus. Ei ole.

186 Kysymys. Y. S. Mistä johtuu, että kaikilla ihmisillä ei ole soittokorvaa?

Vastaus. Musikaalinen korva riippuu fyysillisestä ruumiista ja fyysillisen ruumiin saamme vanhemmilta karman määräysten mukaan.

187 Kysymys. Y. S. Käykö laatuun kirjeellisesti kirjottautua Teosofisen Seuran jäseneksi?

Vastaus. Käy. Ilmotus on tapahtuva kirjeessä ylisihiteerille.

(Tietäjä 1910 Helmikuu N:o 2, ss. 75-77)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

188 Kysymys H. L-i. Olen pakotettu ottamaan leipäni rautaa ja terästä käsittelevästä ruumiillisesta työnteosta. Olen monivuotisesta kokemuksestani huomannut, että aina kun tulen raudan ja teräksen yhteyteen muutun raa'aksi, tyhjäksi ja kovin materialistiseksi; koko ajatusvarastoni on ikäänkuin unohtunut muuanne. Ja aina kun tulen ajattelevien ihmisten keskuuteen, kokoan ikäänkuin heiltä heidän ajatteitaan ja voin saada heitä muuttumaan minun katsantokantaani ymmärtämään. Pyydän sentähden kysyä: onko metallit epämukavia henkiselle ajattelulle?

Vastaus. Kysyjän huomiot ovat erittäin mieltäkiinnittävää ja tarkkaa laatua. Epäilemättä ihmisen sieluntilaan vaikuttaa hänen ympäristönsä, hänen työnsä j. n. e. Mitä nyt rautaan tulee, on sen salainen vaikutus juuri semmoinen, jommoiseksi kysyjä sitä kuvaa. Se aivan kuin koventaa sydäntä ja tylsyyttää järkeä. Muuan teosofinen kirjailija arvelee, että meidän aikamme itsekkyyks, pessimismi ja sydämmettömyys on suorastaan tekemisissä tuhansien tehtaitten ja rautateollisuutemme kanssa. Elämmehän nyt „rauta-ajassakin“ vanhojen laskujen mukaan. Toiselta puolen saatamme ajatella, että rauta antaa voimaa, lujuuutta, kestävyyttä, kärsivällisyyttä, koska luonnossa kaikella ylipäänsä on kaksi puolta: hyvä jos pahakin.

189 Kysymys. H. L-nen. Miten voi ihminen muodostaa itselleen suojelevan ilmakehän oleskellessaan karkean aineellisessa ilmapiiressä?

Vastaus. Voimakkaasti kuvittelemalla, että hänen auransa pinta on läpätunkematon. Mutta paras suojeleja on aina puhdas sydän.

190 Kysymys. H. L-nen. Asuuko Mestareita ainoastaan Himalajan lumipeitteisillä vuorenhuipuilla? Uskon niiden voivan ilmaantua laakson pohjallakin. Kuinka heidän luo on päästävä? Uskon, että on mentävä ylemmän tajunnan siivillä.

Vastaus. Kysyjä on jo vastannut kysymyksiinsä. Mestareita ja vihityitä opetuslapsia on siellä täällä maailmassa. Heidät voi semmoisiksi tuntea ainoastaan se, joka osaa heitä lähestyä „korkeamman tajunnan siivillä“ kuten kysyjä runollisesti sanoo.

191 Kysymys. H. L-nen. Ajatuksen voimallako aikaansaadaan semmoisia ilmiöitä kuin esineitten siirtoa? Kuinka voi ihminen oppia tuntemaan luonnonvoimia ja niitä itsessään kasvattaa?

Vastaus. Ei ajatus välittömästi voi aikaansaada fyysikaalisia ilmiöitä, ei se välittömästi voi esim. siirtää fyysillisiä esineitä. Siihen aina tarvitaan fyysillinen välittäjä, vaikkei tämä olisikaan karkeasti fyysillinen vaan ainoastaan eetterinen. Siirtääkseen esinettä tahdollaan, siihen näennäisesti koskematta, täytyy ihmisen joko lähettää ulos itsestään „eetterikäsi“, joka työn suorittaa (tämä on mediuimein tapa) tai käskeä jotakin eetteritasolla elävää luonnonhenkeä siirtämään esinettä. Tätä jälkimäistä keinoa voi tietysti käyttää ainoastaan ihminen, jolla on valtaa jonkun luonnonhengen yli. Semmoinen valta on maagillinen ja perustuu joko n. k. seremonialliseen magiaan, jolloin luonnonhenki on aivan kuin hypnotisoitu tottelemaan, tai salatieteilijän sielulliseen puhtauteen ja korkeampaan henkiseen kehitykseen, joka on tehnyt luonnonhengen hänen ystävikseen. Viimemainittu tapa saada valtaa luonnonvoimien yli on ainoa turvallinen.

192 Kysymys. H. L-nen. Tarkotetaanko salaisopilla jotakin fyysillistä tiedon kehitystä vai tarkotetaanko sillä sielun sisäistä henkistä kasvua?

Vastaus. Jälkimmäistä.

193 Kysymys. J. P. Kun ihminen tekee syntiä, silloin teko on hänestä ihana, mutta kun synti on tehty, niin se jälkeempään karvastelee ja kauhistaa. Onko siis ihminen jonkinlaisessa hypnotisessa tilassa syntiä tehdessään, ettei hän tiedä hyvästä eikä pahasta?

Vastaus. Tavallaan. Ihminen ei ole vielä kehityksessä niin pitkällä, että hän olisi eläimen itsessään voittanut. Eläin seuraa aina himojaan ja halujaan ja nauttii siitä. Samaten eläin ihmisessä. Mutta ihmisen sielussa vallitseekin jo toinen laki: järjen ja sydämen, hengen ja omantunnon. Sentähden hän ei saata hyväksyä eläimellisyyttä itsessään. Kun ihminen kehittyy pitemmälle, ei hän enää nauti eläimellisyydestä. „Se joka vielä nauttii synnistä ja pelkää hyvettä, on nuori molemmissa“.

194 Kysymys. J. P. Kun luonto murtuu ja synkkenee ulkona, tuntuu ihmisestäkin samaa. Onko siis sama luonto vaikuttamassa ihmisessä kuin hänen ulkopuolellaan?

Vastaus. Kaikki muodostamme suuren kokonaisuuden. Olemme vain osia luonnosta. Toisen voimat vaikuttavat toiseenkin. On vain muistettava, että luonnossa on monta tasoa ja että se mikä tapahtuu fyysillisesti on myös tapahtunut näkymättömässä maailmassa jossain toisessa muodossa, niin ymmärrämme, kuinka se mikä näyttää olevan vain ulkonaista (vaikka se todellisuudessa on myös sisäistä) vaikuttaa meidän sieluumme.

(Tietäjä 1910 Maaliskuu N:o 3, ss. 126-127)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

195 Kysymys. O. M. Kuinka kauan ennen kuin jälleensyntyvän minän fyysillinen ruumis alkaa muodostua, syntyy sen eetteriruumis?

Vastaus. Eetteriruumis ja fyysillinen kehittyvät rinnatusten ja molemmat alkavat olemassaolonsa siitä hetkestä, jolloin äidin kohdussa sikiämys tapahtuu.

196 Kysymys. J. P. Saiko syntinen vaimo, jolle Jeesus julisti: sinun syntisi on anteeksi annettu, kaikki syntinsä todella anteeksi? Jos sai, niin kuinka tähän tapaukseen voi sovittaa Karman lain?

Vastaus. Kysymys on jumaluusopillis-filosofista enemmän kuin tieteellistä laatua ja muuttaa värinsä sen mukaan, mikä merkitys annetaan sanalle „anteeksi“. Jos anteeksi saamisella käsitetään sitä, että ihminen pääsisi kärsimästä pahojen tekojensa seurauksia, niin koko kysymys raukeeh tyhjiin, sillä semmoista ei tapahdu lakisiteisessä maailmassa. „Mitä ihminen kylvää, sen hän myös niittää. Jumala ei anna itseään pilkata“. Mutta jos „anteeksisaaminen“ merkitsee sitä, että ihminen on sovittanut rikoksensa ja siten pääsee siitä vapaaksi, on asia vallan toinen. Tämä todella on luonnon hyvä laki. Meidän ei ikuisesti tarvitse kärsiä pahojen tekojemme tähden emmekä yhtä mittaa tuntea omantunnon tuskaa niiden johdosta: kun olemme sovittaneet, silloin olemme vapaat. Se on „syntein anteeksisaamista“. Nyt on huomattava, että luonnossa mainingit kestävät vielä myrskyn jälkeen: ihminen on sovittanut jonkun syntinsä, mutta kärsimyksestä vapautuminen kestää vielä jonkun aikaa (kuten sairaudesta toipuminen). Jos silloin yleinen karma on sitä laatua, että joku pyhä olento liikkuu maan päällä, voi tämä yhdellä ainoalla sanalla tai liikkeellä vapauttaa kärsivän noista jälkimainingeista ja julistaa hänelle synnit anteeksi.

197 Kysymys. J. P. Miten on ymmärrettävä evankeliumin kertomukset 5,000 henkilön ruokkimisesta viidellä leivällä ja kahdella kalalla? Onko kertomus käsitettävä yksinomaan vertauskuvallisesti?

Vastaus. Ymmärtääkseni se on käsitettävä vertauskuvallisesti, sillä vaikka Kristus tai joku muu Mestari epäilemättä voisi tehdä semmoisen „ihmeen“, olisi se voimantuhlaus, jonka motiivi on vaikea käsittää. Tolstoi selittää tapauksen sangen kekseliäästi. Jeesuksella ja hänen opetuslapsillaan tosin ei ollut muita ruokavaroja kuin mitä pojalta saivat ostaa, mutta kuinka kaikki läsnäolijat olisivat lähteneet matkalle ilman eväitä? Tietysti useimmilla oli ruokavaroja. Nyt Jeesus ainoastaan näytti esimerkkiä. „Tehkää samoin“, hän sanoi ja taittoi leivästä niille lähinnä oleville, jotka olivat ilman. Heti esimerkkiä seurasivat ne, joilla oli eväitä mukanaan, ja antoivat varoistaan niille, jotka olivat ilman. Ja siten kaikki tulivat ravituiksi, sillä kaikki, jotka ruokaa olivat ottaneet matkaan, olivat tietysti ottaneet enemmän kuin itse tarvitsivat.

198 Kysymys. I. H. Mistä johtuu, että muutamissa huoneissa on rauhallinen nukkua, toisissa ylen rauhaton? Tämä on matkustavaisen kokemus.

Vastaus. Kullakin huoneella on oma „auransa“, s. o. astralinen ilmakehänsä, joka on täytetty muistoilla eli kuvilla siitä, mitä huoneessa on tapahtunut, mitä siinä on ajateltu ja tunnettu. Herkkä ihminen on altis tämän auran vaikutuksille.

199 Kysymys. J. S. Maata pannessaan voi säikähtää (olla putoovinaan) ja herätä juuri kun on pääsemäisillään unen päästä kiinni. Toisille tapahtuu tämä useammin ja kovemmin kuin toisille. Missä on syy ja miten voitaisiin siitä päästä?

Vastaus. Nukkuessaan ihmisen tajunta siirtyy fyysillis-eetterisestä ruumiista astraliseen ja ihminen poistuu astraliruumiinsa fyysisestä. Milloin fyysillinen hermosto tai joku kohta siinä ei ole täysin kunnossa tapahtuu äkkiä seisahdus astraliruumiin erkautuessa: tajunta palaa äkkipikaa takaisin fyysisiin aivoihin ja selittää tämän draamalliseen tapaansa unena, jossa ihminen putosi korkealta alas maahan t. m. s. Tästä pääsee parantamalla hermostoa tai kipeätä kohtaa ruumiissa.

200 Kysymys. H. H. Kun teosofisessa kirjallisuudessa usein esiintyy viittauksia äänien ja värien lakiin ja niiden vaikutukseen, haluaisin tietää, löytyykö suomenkielellä niitä valaisevia teoksia? Samaten haluaisi kai monikin perehtyä sellaisiin käsikirjoihin, joista on usein toisissa kirjoissa mainittu, mutta ei suomeksi ilmestynyt.

Vastaus. On tosiaan paljon kirjoja, joita pitäisi saada suomen kielelle. Kun kirjojemme säännöllinen menekki kasvaa kyllin suureksi, silloin voidaan tiheämmin julkaista uusia teoksia. Jos esim. ostajain renkaaseen liittyisi 500 lukijaa, jotka olisivat valmiit vuosittain uhraamaan 25 á 50 markkaa teosofisiin

kirjoihin, silloin kyllä kasvaisi kirjallisuutemme. Mielellämme julkaisisimme suomeksi C. W. Leadbeaterin teoksen „Näkyväinen ja näkymätön ihminen“ lukuisine värillisine kuvineen, mutta olisiko sillä ostajia? Alkukielellä se maksaa Smk. 15: 75.

(Tietäjä 1910 Huhtikuu N:o 4, ss. 172-174)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

201 Kysymys. N. M. Tämän vuoden Uuden Suomettaren n:ossa 90 kerrotaan, että rouva Blavatsky on sanonut omin silmin nähneensä, kuinka eräs fakiiri heitti köyden ilmaan ja antoi sitten erään poikasen kiivetä sitä ylös näkymättömiin. Sitten kiipesi fakiiri itse perässä, tappoi poikasen siellä ja heitti alas hänen verisen päänsä ja ruuniinsa, jotka hän sulloi säkkiin. Sitten fakiiri pudisteli säkkiä ja poikainen hyppäsi sieltä ulos ilmielävänä. Onko totta, että rouva Blavatsky on näin kertonut? Ja onko totta, kuten U. S:ssa Alfred Lehmann'in mukaan väitetään, että koko tuo juttu onkin peräisin „De praestigiis daemonum“-nimisestä teoksesta?

Vastaus. Epäilemättä Mad. Blavatsky on nähnyt mitä hän on kertonut, eikä se muuta asiaa, vaan päinvastoin tukee sitä, että vanha kirja „De praestigiis Daemonum“ kertoo samanlaisen tapauksen. A. Lehmann pitää tietysti koko juttua ainoastaan „juttuna“. Siihen hänellä ei kuitenkaan ole oikeutta. Lontoon Psykkisen Seuran vuosikirjoissa on ainakin yksi hyvin todistettu kertomus samanlaisesta fakiritempusta, joka aivan äskettäin nähtiin.

202 Kysymys. J. L. Onko mahdollista, että ihminen joutuu kärsimään väärin ilman omaa tekemäänsä syytä? Teosofisissa opeissa, mikäli on kirjoissa esiin tuotu, on sanottu, että ihmisellä on ainoastaan mahdollisuus tehdä väärin vaan ei kärsiä väärin. Mielestäni ihminen, joka niittää tekemiensä syitten seurauksista, ei kärsi väärin, vaan jos hän kylvää uutta pahaa siementä, niin eivätkö ne henkilöt, joihin kylvö kohdistuu, joudu kärsimään väärin? Syysuhteen laki merkinnee, että kun on mahdollisuus tehdä väärin, niin täytyy myöskin olla mahdollisuus kärsiä väärin. Vai kuinka se on?

Vastaus. Nulla regula sine exceptione – „ei sääntöä poikkeuksesta“, sanoo vanha sananlasku. Vaikka salatieteelliset tutkimukset yleensä todistavat, että karman laki on ehdoton ja että vääryyttä ei tapahdu kärsimyksessä, saattaa kuitenkin olla – ehkä paljonkin – tapauksia, jolloin kärsimys on ansaitsematon. Mad. Blavatskykin näkyy viittaavan siihen suuntaan „Teosofian avain“-kirjassa. Silloin kärsimys tietysti esiintyy uuden karman – hyvän karman – luoja ja tulee vastedes ilolla korvatuksi.

203 Kysymys. K. V. Jos voitaisiin todistaa, että henkioppaita on vain yhtä lajia, tai toisin sanoen, että ne heistä, jotka ihmisiä kiusaavat, ovat samoja, jotka heille hyvääkkin tekevät, olisiko parempi jättää nämä todistukset mainitsematta ja lukea heidän kiusaamisensa y. m. sellaiset toimensa erityisen, vaikkapa olemattomankin virkakunnan, nimittäin perkeleitten tehtäviin kuuluviksi? Eikö heidän kiusaamishalunsa vähenisi, jos tämä ykseys todeksi tunnettaisiin?

Vastaus. Ykseys on olemassa siinä merkityksessä, että kaikki vie lopulta hyvään tulokseen. Ne henkimaaailman olennot, jotka palvelevat pahaa ja ihmisiin nähden ovat kiusaajien asemassa, ovat ihmisten auttajia siinä määrin kuin nämä eivät vielä tunne hyvän ja pahan erotusta. Saamalla ihmisen lankeamaan,

he saavat hänet kokemaan ja kokemuksesta viisastumaan. Mutta kun ihminen on astunut pyhyiden tielle, on hänen tehtävänsä voittaa kiusaajansa nousemalla – ei lankeemalla.

(Tietäjä 1910 Touko-Kesäkuu N:o 5-6, ss. 222-223)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

202 Kysymys. J. L. Tähän kysymykseen (katso siv. 222) on meille lähetetty seuraava:

Vastaus. H. N. Mielestäni ihminen ei kärsi syyttömästi, vaan johtunee kärsiminen yhteiskunnan kehitystilasta, johon yksilöt välillisesti ovat syypäät. Tämä lienee toinen puoli asiasta. Toiselta puolelta taas voitane selittää tuollainen väärältä tuntuva kärsimys niinkin, että kärsimykseen joutuminen on oikeastaan jollakulla tasolla oleva epäsuotuisa tila, jonka voittaminen, esimerkiksi kärsimisellä, on tullut „väärää“ kärsivän henkilön tehtäväksi sillä hetkellä – ja asian näin ollen kyllä voi sanoa että toinen voipi tehdä väärää toista vastaan, vaikk'ei tämä voi syyttää kärsiä. Vaikka teko näennäisesti on välitön, voi syy ja seuraus tosiasiallisesti olla välilliset toisiinsa nähden.

204 Kysymys. H. H. Miten on käsitettävä 5 Moos. kirjan 18 luvun 10-12 värsyt?

Vastaus. Lukekaa Salatieteilijän sanakirjasta „Nekromantikka“ sanan selitys.

205 Kysymys. Arvo. Jo kouluaikana ihmettelin „stigmatisoimista“. Mistä se johtuu? Onko muita kuin P. Fransiskus Assisilainen stigmatisoitu? P. Fr. riisui vaatteensa, asettui kirkkonsa lattialle ja kuoli. Kun hänen kanonisoimisensa tapahtui 2 vuoden kuluttua, oli siihen luultavasti „stigmata“ suurena synnä. Eikö se siis voinut olla liioteltu pyhimystaru.

Vastaus. Kristuksen haavat (stigmata) Pyhän Fransiskuksen ruumiissa olivat todellisia. Tunnetaan muitakin stigmatisoimistapauksia (katso esim. Cal du Prelin kirjaa „Die Magie als Naturwissenschaft“). Etenkin psyykkillisissä ihmisissä on näet mielikuvituksen valta fyysillisen ruumiin yli siksi voimakas, että se voi saada aikaan muutoksia siinä. Onhan tunnettua, että „usko parantaa“, myös, että usko voi tappaa (mies, joka joi lasin vettä luullen sen myrkyksi, ja kuoli), ja ylipäänsä, että mielikuvitukset ja sielutilat vaikuttavat ruumiiseen. Stigmatisoiminen on erikoistapaus tässä ilmiösarjassa.

206 Kysymys. Arvo. Pyhän Fransiskuksen elämä ei ollut nuoruudessa nuhteeton. Sitäpaitsi hän tarttui miekkaan ja otti osaa „kyläkahakoihin“. Miten tämä sopii arhatille, joka on toisen kerran inkarnoitunut Kristus Jeesus?

Vastaus. P. Fransiskus ei ollut jälleensyntynyt Jeesus, enkä tiedä yhtäkään salatieteilijää, joka niin olisi väittänyt. Hän oli likeisessä yhteydessä Jeesuksen kanssa.

207 Kysymys. N. M. Teoksessaan „Kristinuskon salainen puoli“ sanoo Annie Besant sivulla 195 avioliitosta puhuessaan: „Tässä mies edustaa henkeä, elämän Kolminaisuutta, ja vaimo edustaa ainetta, muotoaineksen Kolminaisuutta“. Veikko Palomaa sanoo teoksessaan „Elämänkysymys teosofian valossa“ sivulla 81 „fyysillinen aine (Aatami) ja sielu (Eeva)“. Onko tässä ristiriita olemassa? Tarkottaako Besant, että mies todella on henkisempi kuin nainen?

Vastaus. A. B. ei tarkoita, että mies olisi henkisempi naista, vaan että avioliitossa – siinä liitossa, jossa mies ja nainen yhdessä muodostavat kokonaisen ihmisen – mies edustaa henkeä, nainen ainetta. Tämä ei ole mitään naisen arvoa halventavaa, sillä todellisuudessa henki ja aine ovat yhtä ja ilmiömaailmassa aina kulkevat käsi kädessä: ei ole henkeä ilman ainetta, eikä ainetta ilman henkeä. Aineeton henki on tajuttomuutta, hengen aine muodottomuutta (kuolemaa). Tämä suhde on edustettuna symbolisesti avioliitossa, mutta ei koske miehen ja naisen persoonallisuutta. Että teosofiset kirjailijat puhuvat eri tavalla näennäisesti samoista asioista, riippuu siitä, että he puhuvat asioista eri näkökannoilta.

(Tietäjä 1910 Heinä-Elokuu N:o 7-8, ss. 282-283)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

208 Kysymys. E. H. Mitä on rikos? Ja kuinka yhteiskunnan olisi teosofisen elämän-ymmärryksen mukaan rikolliseen suhtauduttava?

Vastaus. Tästä olen kirjottanut seikkaperäisesti kirjassa „Veljeysate ja pahantekijät“.

209 Kysymys. N. M. Miksikä teosofit yleensä, kuten esim. Pekka Ervast teoksissaan: „Haaveilija“ ja „Mitä on kuolema?“, Matti Kurikka teoksessaan „Jumalaton kirkko“, V. Palomaa teoksessaan „Sukupuoliasia järjen ja hengen valossa“ y. m., ovat niin suvaitsemattomia ja äkäisiä kirkkoa ja pappeja kohtaan? Miksikä heidän kimppuunsa hyökätään niin kiivaasti? Eikö heillä kehityksen kulussa ole mitään merkitystä? Eikö heidän kantaansa ja tointansa voi kosketella yhtä säyseällä ymmärtämyksellä kuin V. Palomaa kirjassaan „Hengenjano“ puhuu itämaitten rukousmyllyistä?

Vastaus. Jos olen ollut „suvaitsematon“ ja „äkäinen“ – jota en ollenkaan pidä kauniina enkä oikeana, – toivon, ettei se ole tapahtunut totuuden kustannuksella.

210 Kysymys. E. K. Onko se sokeaa uskoa, että tuntuu aina hyväksyy teosofisia asioita? Saadessani ensin kerran käsiini kirjan „Mitä on kuolema“, niin luin sen melkein pysähtymättä, olin aivan hurmaantunut siinä esitettyihin asioihin ja olin kohta niiden täydellinen puolustaja, vaikka koko ympäristö oli vastaan. Ja siitä asti aina kun olen saanut uutta tietoa, viimeksi Salaisesta Opista, on tuntunut, että niinhän se on aivan luonnollista, vaikka toiset ihmiset eivät osaa panna mitään arvoa niihin asioihin. Sitä vastoin olen aina tuntenut vastustusta n. s. materialistisiin asioihin.

Vastaus. Että sielunne riemulla hyväksyy teosofiset opit ei riipu sokeasta uskosta, vaan siitä, että ennen – viime ruumistuksessanne – olette tutustuneet ja uskoneet samoihin oppeihin.

211 Kysymys. E. K. Mitä on semmoinen kokemus ihmiselle että hän on ikäänkuin horroksissa? Siinä tilassa ollessaan ei voi kiinnittää ollenkaan huomiota näkyväisiin kappaleihin eikä asioihin. Sydän on täynnä sanomatonta riemua, ei voi muuta kuin „rukoilla“ ja itkeä ilosta. Se uudistui jonkun kerran viikon ajalla, sitte on kadonnut. Jonkun aikaa sen jälkeen tuntui suurempaa kykyä ja ymmärrystä henkisiin asioihin. Miten päästä uudelleen käsittämään autuutta?

Vastaus. Lukekaa „Valoa kohti“ kirjasta ensimmäisen luvun loppuosa.

212 Kysymys. H. L. Onko Mestari-sanalla kahdellinen merkitys? Ensiksi ne ovat opettajasieluja; toiseksi sanotaan „Valoa tielle“ kirjassa: „Ihmisen tajunta pitäisi olla keskittynyt Jumalalliseen elämään, jota vertauskuvallisesti esitetään sanalla Mestarit“.

Vastaus. On kahdenlainen merkitys: Mestari sisässä ja Mestari ulkopuolella. Lukekaa kirjasta „Viisi esitelmää“ luennot „Viisauden Mestarit“.

213 Kysymys. H. L. Mitkä ovat ne edellytykset, jotka teosofian vainiolla kylvömieheksi tarvittaisiin?

Vastaus: Vilpitön sydän, epäitsekkäs vaikutin, rakkaus ihmisiin, järkähtämätön rehellisyys ja suvaitsevaisuus. Vielä: ajatuksen selvyys, ymmärtäväisyys ja henkinen kokemus.

214 Kysymys. H. L. Jouduttaisiko ihmisen fyysillistä ja henkistä kehitystä, jos rupeaisi asketiksi? Avautuisiko viisauden ja herämyksen lähde paremmin ihmisjärjelle, jos ylenmäärin kurittaisi ruumistaan?

Vastaus. Kuritusta ansaitsee ainoastaan se, joka on liiaksi uppiniskainen. Henkistä valistusta ei voiteta itsekidutuksilla, mutta kyllä muutamia sielullisia kykyjä.

215 Kysymys. V. K. Onko tarpeellista koettaa välttää niitä vaaroja, joita ihmisen elämässä sattuu ja joista edeltäpäin telepatisesti tai horoskopin kautta ilmoitetaan, vai onko se turhaa? Onko kaikki vastoinkäymiset ja vaarat omiaan kasvattamaan ihmistä?

Vastaus. Mitä „pahaa“ voi välttää, on vältettävä. Jos pahasta edeltäkäsinkin ilmoitetaan, on se merkki, että sitä voi välttää.

216 Kysymys. Y. V. Mistä yläluokkalainen, joka on kuullut puhuttavan teosofiasta ja tahtoisi aineeseen vähän syvemmin perehtyä, mutta jolla ei ole aikaa monien niteitten lukemiseen, paraiten saa jotenkin selvän käsitteen teosofisesta opista ja hengestä?

Vastaus. Hänellä on kuitenkin ehkä aikaa yhden „niteen“ lukemiseen. Valitkoon esim. „Teosofian avaimen“, lukekoon siitä pätkän päivässä ja miettiköön sitä.

217 Kysymys. J. L. Onko oikein, että erityisemmän kovasti rakastaa henkilöä ja pakottaa häntä vastarakkauteen, vaikka hänellä ei sitä ole ollut koskaan?

Vastaus. Väkivalta on aina väärä, tapahtukoon se henkisillä tai ruumiillisilla keinoilla. Rakkaus ei koskaan käytä väkivaltaa, ainoastaan himo siihen turvautuu.

218 Kysymys. H. S. Koska C. W. Leadbeater kirjassaan „Luonnonhenget“ sanoo, että „se pieni näkökyvyn kasvaminen, joka tähän vaaditaan (nimittäin luonnonhenkien näkemiseen) ei ole niinkään harvinainen eikä vaikeasti saavutettava,“ niin pyydän kysyä, miten se olisi saavutettava ja minkälaisen harjoitusten avulla.

Vastaus. „Valkoiselta“ taholta ei julkisesti anneta mitään neuvoja „kykyjen“ saavuttamiseen. Puhtaalla elämällä ja mietiskelyllä kehoitetaan ihmisiä kasvattamaan itseään ruumiillisesti ja henkisesti. Kyvyt silloin heräävät aikanaan.

219 Kysymys. I. R. Kuinka on ymmärrettävä Raamatusta 1 Samuelin kirja 28 luku 6-20 vv.? Eikö tämä ollut henkien manausta, jota nyt kutsutaan Spiritismiksi? Kuinka sitte sanotaan, että vasta viime vuosisadalla huomattiin spiritismi, koska se on ollut vuosituhansia julkisuudessa ja säilynyt niin selvästi

selitettynä meidän „Pyhässä Raamatussa?“ Sillä ei suinkaan tätä n. s. „noita-akkaa“ voida meidän päivinämme sanoa muuksi kuin „Mediumiksi“?

Vastaus. Epäilemättä Endorin vaimo oli joko mediumi tai maagillisia keinoja käyttävä henkimanaaja. Spiritististä menettelyä on tietysti aina harjoitettu, vaikka spiritismi *liikkeenä* alkoi vasta 1848.

220 Kysymys. A. K. Minkä vuoksi perjantaita viikon päivistä, 13 päivää kuukaudesta ja 13 ylimalkain pidetään onnettomuuden enteenä? Onko se vain legendaa vai perustuuko se johonkin todellisuuteen?

Vastaus. Kokemus näkyy tukevan uskoa, kuitenkin vain määrättyjen ihmisten suhteen. Syytä en tiedä.

(Tietäjä 1910 Lokakuu N:o 10, ss. 358-360)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

221. Kysymys. N. M. Kuinka saattoi Saint-Germain jo v. 1710, kuten vuoden 1910 Tietäjän siv. 307 kerrotaan, herättää ihmisiä työhön ihmiskunnan tieteellisen ja aatteellisen sivistyksen kohottamiseksi, koska hänen isänsäkin silloin oli vasta 34-vuotias?

Vastaus. V. H. V. Niinkuin sitä edellisellä sivulla, riv. 12 sanotaan, otettiin Saint-Germain „aivan nuorena“ Medicin herttuan huolenpitoon ja kasvatettiin siis Pohjois-Italiassa. Siv. 307 sanotaan, että säveltäjä Rameau y. m. hänet v. 1710 oppivat Venetsiassa tuntemaan eikä ole mikään ihme, että he ottivat vaikutuksia vastaan häneltä, vaikka hän vielä oli nuorukainen. Siv. 306 myös mainitaan, että hän oli prinssi Ragoczyn *ensimäisen* vaimon poika.

222. Kysymys. N. M. Kuinka on ymmärrettävä se, että vuoden 1909 Tietäjän sivulla 380 kerrotaan Saint-Germainin itse sanoneen olleensa Venetsiassa noin v. 1670, mutta vuoden 1910 Tietäjän siv. 306 kerrotaan hänen isänsä syntyneen vasta v. 1676?

Vastaus. V. H. V. Kertomus Saint-Germainin ja kreivitär von Gregyn kohtauksesta on otettu Cesar de Vesmen „Spiritismin historiasta“, (VII kirja, § 26). Kirjottaja siinä ei mainitse lähdeään ja hän näyttää käyttäneen hyväkseen joitakin kronikoita, jotka eivät ole olleet täysin luotettavia. Mrs. Cooper Oakley sitävastoin on tarkoin tutkinut kaikkia lähteitä ja verrannut niitä keskenään. Ikävä kyllä, tulin liaksi luottaneeksi tavalliseen historioitsijaan.

N. M. Toisiin kysymyksiin on vastaukset kirjassa „Teosofia ja H. P. Blavatsky“, joka ilmestyy joulukuksi.

(Tietäjä 1910 Marraskuu N:o 11, s. 393)

